

E. O.

Przedstawiciele historii nauki i techniki w Komitecie Nauk Historycznych PAN

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 5/2, 296

1960

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

że przygotowanie z zakresu historii nauki czy techniki objąć powinno zarówno specjalizację w danej dyscyplinie lub grupie dyscyplin, jak i wdrożenie w metody pracy historycznej, to wiąże się zaś ściśle z palącą potrzebą poprawy i zmiany warunków moralnych i materialnych pracy młodych pracowników nauki.

W dalszym ciągu dyskusji wniesiono sugestie i poprawki do planów tematycznych poszczególnych dyscyplin. Jednocześnie jednak zwrócono uwagę, że plany długofalowe nie mogą być zbyt szczegółowe i powinny raczej określać zasadnicze kierunki badawcze i rozwojowe, aniżeli konkretne tematy. W miarę postępu prac i upływu czasu wyłaniają się bowiem coraz to nowe potrzeby i zmienne sytuacje, a uzyskane wyniki decydują nieraz o kierunku dalszych poszukiwań. Stąd też plan długofalowy zawierać może jedynie zasadnicze kierunki badań, lecz nie wyczerpuje ich problematyki.

P. C.

PRZEDSTAWICIELE HISTORII NAUKI I TECHNIKI W KOMITECIE NAUK HISTORYCZNYCH PAN

W listopadzie 1959 r. Sekretariat Wydziału Nauk Społecznych PAN powołał w skład utworzonego w maju tego roku Komitetu Nauk Historycznych czterech przedstawicieli historii nauki i techniki: prof. B. Suchodolskiego, prof. B. Skarżyńskiego, prof. E. Olszewskiego i doc. J. Michalskiego.

Fakt ten jest niewątpliwie wyrazem tendencji do ściślejszego powiązania problematyki historii nauki i techniki z ogólną problematyką historyczną.

Jednakże projekt planu perspektywicznego nauk historycznych, dyskutowany na posiedzeniu Komitetu w dn. 15 stycznia br. nie dał właściwego wyrazu tej tendencji, na co zwrócono uwagę w dyskusji.

E. O.

70-LECIE URODZIN PROF. WITOLDA WIERZBICKIEGO

W dniu 21 stycznia w Sali Kolumnowej Pałacu Staszica w Warszawie odbyło się uroczyste posiedzenie naukowe dla uczczenia 70 rocznicy urodzin zasłużonego uczonego i pedagoga prof. dra inż. Witolda Wierzbickiego, który obok innych stanowisk naukowych zajmuje również stanowisko członka Komitetu Historii Nauki PAN.

Profesor Witold Wierzbicki urodził się w r. 1890 w Warszawie, wyższe studia techniczne ukończył w Petersburgu. Jako inżynier komunikacji pracuje najpierw w Rosji, po zakończeniu zaś pierwszej wojny światowej — w Polsce.

W r. 1925 uzyskuje stopień doktora nauk technicznych na Politechnice Warszawskiej, a w r. 1929 obejmuje katedrę Inżynierii Leśnej i Geodezji na Wydziale Leśnym SGGW. W r. 1932 zostaje członkiem Akademii Nauk Technicznych, a w r. 1936 otrzymuje katedrę Statyki Budowli na Wydziale Inży-